

ISTEN GYERMEKEI

Dévényi Erika

(Vannak akiknek nem nyílhatott ki teljesen az értelmük ? róluk, értük szól ez a vers)

Bármikor szembekerülhetsz egy emberrel
Kinek a tekintete messzire tekint el
Talán valami mást sugall a két szeme
A mozdulatait talán nem a teljesség szülte

Lehet, hogy a mosolyuk gyermeteg
De az őszinteség rajta tisztán átmereng
Sokszor szinte nevetnénk szavaikon
Hisz furcsának tűnhet bennük a felnőtt hatalom

Útjuk nem egyenletes, léptük bizonytalan
De soha nem nő gaz lábnyomaikban
Akaratuk talán nem ismer mértéket
De rossz szándék biztosan nem vezérli őket

Lehet, hogy ők gyenge virágszálak
Erős szélben jobban meghajlanak
Törékeny szárukkal bizonytalan állnak
De ha melléjük lépsz, új erőre kapnak

Kezükbe nehéz súlyt, ha kéri sem adhatsz
Neked kell tudnod, hogy ők mennyit bírnak
Ha futni akarnak irányt kell mutatnod
Ha meg akarnak állni, el kell őket kapnod

De ha ők szaladnak hozzád kitárt karokkal
Ha nyújtják a kezüket a földre roskadtan
Az az ölelés lesz a legszebb szorítás
Az a segítség lesz, a legteljesebb áldás

Ha ők kérdeznek kifogyhatatlan
Tűrelmed legyen határtalan
S ha válaszodnak csak egy szikráját érti meg
Segíts neki, kis lángját hagy gyújtsa meg

Gúnyos nevetéssel soha ne bánts meg
Értékeik felett soha ne ítéld meg
Az elfogadásban találj meg erényed
Szereteted ne ismerjen mértéket

Mert ők kicsit mások, talán Istent sem érik fel
De a szívük tele van igaz szeretettel
Ők sem többek vagy kevesebbek nálunk
Az éj leple alatt közös az álmunk

Forrás: www.keresztenydalok.hu